

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1176/2011**af 16. november 2011****om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION
HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions
funktionsmåde, særlig artikel 121, stk. 6,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de
nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Central-
bank ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske
og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Samordningen inden for Unionen af medlemsstaternes økonomiske politikker bør som foreskrevet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) udvikles inden for rammerne af de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik og retningslinjerne for beskæftigelsespolitikken og bør bevirke, at de ledende principper om stabile priser, sunde og holdbare offentlige finanser og monetære vilkår og en holdbar betalingsbalance overholdes.
- (2) Det er nødvendigt at lære af erfaringerne fra de første ti år med Den Økonomiske og Monetære Union, og især at forbedre den økonomiske styring i Unionen, der som fundament har stærkere nationalt ejerskab.
- (3) Opnåelse og bevarelse af et dynamisk indre marked bør betragtes som et led i Den Økonomiske og Monetære Unions korrekte og gnidningsløse funktion.
- (4) De forbedrede rammer for økonomisk styring bør bygge på flere indbyrdes forbundne og sammenhængende politikker for holdbar vækst og beskæftigelse, navnlig en EU-strategi for vækst og beskæftigelse med særligt

fokus på udvikling og styrkelse af det indre marked, fremme af international handel og konkurrenceevne, et europæisk semester for en styrket samordning af de økonomiske og budgetmæssige politikker (Det Europæiske Semester), et effektivt regelsæt til forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store offentlige underskud (stabilitets- og vækstpakten), et solidt regelsæt til forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer og forstærket regulering af og tilsyn med de finansielle markeder, herunder makroprudentielt tilsyn ved Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici.

- (5) Styrkelsen af den økonomiske styring bør omfatte en tættere og mere rettidig inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter. Selv om det anerkendes, at Europa-Parlamentets modparter i den dialog er de relevante EU-institutioner og deres repræsentanter, kan Europa-Parlamentets kompetente udvalg tilbyde en medlemsstat, der er genstand for en henstilling eller en afgørelse fra Rådet i henhold til artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 2, eller artikel 10, stk. 4, i denne forordning, at deltage i en udveksling af synspunkter. Medlemsstatens deltagelse i en sådan udveksling af synspunkter er frivillig.
- (6) Kommissionen bør spille en mere fremtrædende rolle i den styrkede overvågningsprocedure for så vidt angår vurderinger, der er specifikke for hver enkelt medlemsstat, kontroller, missioner på stedet, henstillinger og advarsler.
- (7) Overvågningen af medlemsstaternes økonomiske politikker bør især udvides ud over budgetovervågningen til at omfatte en mere detaljeret og formel ramme for at forhindre uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer og hjælpe de berørte medlemsstater med at fastlægge korrigerende planer, før ubalancerne bider sig fast. En sådan udvidelse af overvågningen af de økonomiske politikker bør finde sted sideløbende med en styrkelse af den finanspolitiske overvågning.
- (8) For at bistå med at korrigere sådanne uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer er det nødvendigt med en detaljeret lovreguleret procedure.
- (9) Det er hensigtsmæssigt at supplere proceduren for den multilaterale overvågning, der er omhandlet i artikel 121, stk. 3 og 4, i TEUF, med specifikke regler for opdagelse af makroøkonomiske ubalancer samt for forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer inden for Unionen. Det er vigtigt, at proceduren bringes i overensstemmelse med den årlige, multilaterale overvågningscyklus.

⁽¹⁾ EUT C 150 af 20.5.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 218 af 23.7.2011, s. 53.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets holdning af 28.9.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.11.2011.

- (10) Denne procedure bør etablere en varslingsmekanisme for tidlig opdagelse af makroøkonomiske ubalancer, som er ved at opstå. Den bør være baseret på anvendelsen af en vejledende og gennemsigtig resultattavle, der indeholder vejledende grænseværdier, kombineret med en økonomisk vurdering. Der bør i vurderingen tages højde for bl.a. nominel og reel konvergens i og uden for euroområdet.
- (11) For at resultattavlen kan fungere effektivt som et led i varslingsmekanismen, bør den bestå af et begrænset sæt økonomiske, finansielle og strukturelle indikatorer, som er relevante for opdagelse af makroøkonomiske ubalancer, med tilsvarende vejledende grænseværdier. Hvor det er nødvendigt, bør indikatorerne og grænseværdierne justeres for at sikre tilpasning til ændringer i de makroøkonomiske ubalancer, bl.a. som følge af fremvoksende trusler mod den makroøkonomiske stabilitet og for at tage hensyn til bedre adgang til relevante statistikker. Indikatorerne bør ikke i sig selv betragtes som mål for den økonomiske politik, men som værktøjer til at tage højde for ændringer i de makroøkonomiske ubalancer inden for Unionen.
- (12) Kommissionen bør arbejde tæt sammen med Europa-Parlamentet og Rådet i udarbejdelsen af resultattavlen og sættet af makroøkonomiske og makrofinansielle indikatorer for medlemsstaterne. Kommissionen bør fremlægge forslag til kommentarer for de kompetente udvalg under Europa-Parlamentet og for Rådet vedrørende planer om at fastsætte eller justere indikatorerne og grænseværdierne. Kommissionen bør informere Europa-Parlamentet og Rådet om ændringer af indikatorerne og grænseværdierne og redegøre for årsagerne til, at der foreslås sådanne ændringer.
- (13) Der bør i forbindelse med udarbejdelsen af resultattavlen også tages hensyn til uensartede økonomiske forhold, herunder indhentningseffekter.
- (14) Overskridelse af en eller flere vejledende grænseværdier indebærer ikke nødvendigvis, at der er ved at opstå makroøkonomiske ubalancer, idet der i den økonomisk-politiske planlægning skal tages hensyn til vekselvirkningerne mellem makroøkonomiske variabler. Der bør ikke drages konklusioner på grundlag af aflæsning per automatik af resultattavlen: en økonomisk vurdering bør sikre, at alle informationer, hvad enten de stammer fra resultattavlen eller ej, ses i det rette perspektiv og bliver en del af en omfattende analyse.
- (15) Kommissionen bør på grundlag af den multilaterale overvågningsprocedure og varslingsmekanismen eller i tilfælde af en uventet og betydelig økonomisk udvikling, der kræver en hurtig analyse med henblik på denne forordning, udpege de medlemsstater, der skal gøres til genstand for en dybdegående undersøgelse. Den dybdegående undersøgelse bør gennemføres uden forudgående antagelse af, at der foreligger en ubalance, og bør omfatte en grundig analyse af kilder til ubalancer i den medlemsstat, der undersøges, under passende hensyntagen til landespecifikke økonomiske betingelser og omstændigheder og et bredere sæt analyseværktøjer, indikatorer og kvalitative oplysninger, der er specifikke for hvert enkelt land. Under Kommissionens gennemførelse af den dybdegående undersøgelse bør medlemsstaten samarbejde med henblik på at sikre, at de oplysninger, som Kommissionen har til sin rådighed, er så komplette og korrekte som muligt. Kommissionen bør endvidere tage behørigt hensyn til alle andre oplysninger, som efter den pågældende medlemsstats opfattelse er relevante, og som medlemsstaten har forelagt Rådet og Kommissionen.
- (16) Den dybdegående undersøgelse bør drøftes i Rådet og, for så vidt angår de medlemsstater, der har euroen som valuta, i Eurogruppen. Den dybdegående undersøgelse bør tage hensyn til eventuelle henstillinger eller opfordringer fra Rådet til de medlemsstater, der undersøges, og som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, 126 og 148 i TEUF og efter denne forordnings artikel 6, 7, 8 og 10 og til de politiske intentioner i den medlemsstat, der undersøges, således som de afspejles i nationale reformprogrammer, samt international bedste praksis med hensyn til indikatorer og metoder. Når Kommissionen beslutter at foretage en dybdegående undersøgelse i tilfælde af en betydelig og uventet økonomisk udvikling, der kræver en hurtig analyse, underretter den den pågældende medlemsstat.
- (17) Der bør ved vurderingerne af de makroøkonomiske ubalancer tages hensyn til, hvor alvorlige disse er, og deres potentielle negative økonomiske og finansielle følgevirkninger, som forværrer EU-økonomiens sårbarhed, og som er en trussel mod, at Den Økonomiske og Monetære Union kan fungere effektivt og gnidningsløst. Foranstaltninger til afhjælpning af makroøkonomiske ubalancer og divergerende konkurrenceevne er påkrævet i alle medlemsstater, navnlig i euroområdet. Imidlertid varierer de politiske udfordringsart, vigtighed og hastende karakter betydeligt mellem de pågældende medlemsstater. I betragtning af sårbarheden og omfanget af den nødvendige tilpasning er behovet for politiktiltag særlig presserende i medlemsstater med vedvarende store underskud på betalingsbalancen og store tab af konkurrenceevne. Derudover bør politikkerne i medlemsstater, der akkumulerer store overskud på betalingsbalancen, tage sigte på at identificere og gennemføre foranstaltninger, der hjælper til at styrke deres nationale efterspørgsels- og vækstpotentiale.

- (18) Der bør også tages hensyn til den pågældende medlemsstats økonomiske tilpasningskapacitet og hidtidige resultater med hensyn til at efterkomme tidligere henstillinger udstedt i henhold til denne forordning og andre henstillinger udstedt efter artikel 121 i TEUF som led i den multilaterale overvågning, herunder især de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Unionens økonomiske politikker.
- (19) En procedure for overvågning og korrektion af ugunstige makroøkonomiske ubalancer med forebyggende og korrigerende elementer vil kræve styrkede overvågningsredskaber baseret på dem, der anvendes i den multilaterale overvågningsprocedure. Der kunne være tale om en styrkelse af Kommissionens overvågningsmissioner i medlemsstaterne med inddragelse af Den Europæiske Centralbank (ECB) for de medlemsstater, der har euroen som valuta eller deltager i aftalen af 16. marts 2006 mellem Den Europæiske Centralbank og de nationale centralbanker i medlemsstaterne uden for euroområdet om fastlæggelse af de operationelle procedurer for en valutakursmekanisme i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union ⁽¹⁾ (ERM II), og yderligere rapportering fra medlemsstaterne i tilfælde af alvorlige ubalancer, herunder ubalancer, der truer med at bringe Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare. Arbejdsmarkedets parter og andre nationale interessehaver skal derfor, hvor det er hensigtsmæssigt, inddrages i dialogen.
- (20) Hvis der konstateres makroøkonomiske ubalancer, bør der, om nødvendigt med inddragelse af de relevante udvalg, rettes henstillinger til den pågældende medlemsstat for at vejlede den med hensyn til de passende politiske reaktioner. Den pågældende medlemsstats politiske reaktion bør være rettidig og benytte alle tilgængelige politiske instrumenter, som er underlagt de offentlige myndigheders kontrol. De relevante nationale interessehaver, herunder arbejdsmarkedets parter, bør i hensigtsmæssigt omfang også inddrages i overensstemmelse med TEUF og de nationale juridiske og politiske ordninger. Det politiske tiltag som reaktion herpå bør være skræddersyet til de specifikke forhold og omstændigheder i den pågældende medlemsstat og bør dække de vigtigste økonomisk-politiske områder, herunder om muligt finans- og lønpolitik, arbejdsmarkeder, produkt- og tjenestemarkeder samt regulering af den finansielle sektor. Der bør tages hensyn til forpligtelserne under ERM II.
- (21) Varslingerne og henstillingerne fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici til medlemsstaterne eller Unionen vedrører risici af makrofinansiell karakter. De bør også retfærdiggøre, at Kommissionen, hvor det er hensigtsmæssigt, træffer passende opfølgingsforanstaltninger i forbindelse med overvågningen af makroøkonomiske ubalancer. Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici uafhængighed og fortrolighed bør nøje respekteres.
- (22) Hvis der konstateres alvorlige makroøkonomiske ubalancer, herunder ubalancer, der truer med at bringe Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare, bør der indledes en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, som kan omfatte udstedelse af henstillinger til medlemsstaten, forstærkede overvågnings- og kontrolkrav samt, hvad angår de medlemsstater, der har euroen som valuta, muligheden for håndhævelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1174/2011 af 16. november 2011 om håndhævelsesforanstaltninger til at korrigere uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i euroområdet ⁽²⁾, såfremt en medlemsstat vedvarende undlader at træffe korrigerende foranstaltninger.
- (23) En medlemsstat, der er genstand for proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, bør udarbejde en plan for korrigerende foranstaltninger, hvori den redegør for sine politiske foranstaltninger med henblik på at gennemføre Rådets henstillinger. Planen for korrigerende foranstaltninger bør indeholde en tidsplan for gennemførelsen af de påtænkte foranstaltninger. Den bør godkendes ved en henstilling fra Rådet. Henstillingen bør forelægges Europa-Parlamentet.
- (24) Rådet bør tillægges beføjelser til at vedtage individuelle afgørelser om manglende efterlevelse af henstillinger, som Rådet har vedtaget inden for rammerne af den korrigerende handlingsplan. Som led i den samordning af medlemsstaternes økonomiske politikker, der finder sted i Rådet i henhold til artikel 121, stk. 1, i TEUF, er disse individuelle afgørelser en integreret opfølgning på de henstillinger, som Rådet har vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, stk. 4, i TEUF i forbindelse med den korrigerende handlingsplan.
- (25) Når Rådet og Kommissionen anvender denne forordning, bør de fuldt ud respektere de nationale parlamenters og arbejdsmarkedets parter rolle samt forskellene i de nationale systemer, f.eks. ordningerne for løndannelse.
- (26) Hvis Rådet mener, at en medlemsstat ikke længere er berørt af en uforholdsmæssig stor makroøkonomisk ubalance, bør proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer afsluttes, når Rådet har ophævet sine relevante henstillinger på grundlag af en henstilling fra Kommissionen. Denne ophævelse bør baseres på en omfattende analyse fra Kommissionen, der viser, at medlemsstaten har handlet i overensstemmelse med de relevante henstillinger fra Rådet, og at de underliggende årsager og tilknyttede risici, der var angivet i den rådshenstilling, hvorved proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer blev indledt, ikke længere er til stede, under hensyn til bl.a. den makroøkonomiske udvikling, perspektiver og følgevirkninger. Afslutningen af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer bør offentliggøres.

⁽¹⁾ EUT C 73 af 25.3.2006, s. 21.

⁽²⁾ Se side 8 i denne EUT.

(27) Målet for denne forordning, nemlig etablering af en effektiv ramme for opdagelse af makroøkonomiske ubalancer og forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af de tætte indbyrdes handelsmæssige og finansielle forbindelser mellem medlemsstaterne og følgevirkningerne af de nationale økonomiske politikker for Unionen og euroområdet som helhed, og kan derfor bedre opnås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

1. I denne forordning fastlægges detaljerede regler for opdagelse af makroøkonomiske ubalancer, såvel som forebyggelse og korrektion af uforholdsmæssigt store makroøkonomiske ubalancer i Unionen.

2. Denne forordning finder anvendelse i forbindelse med Det Europæiske Semester, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1175/2011 af 16. november 2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97 om styrkelse af overvågningen af budgetstillinger samt overvågning og samordning af økonomiske politikker ⁽¹⁾.

3. Gennemførelsen af forordningen sker under fuldstændig overholdelse af artikel 152 i TEUF og de i medfør af denne forordning udstedte henstillinger respekterer national praksis og nationale institutioner for løndannelse. Denne forordning tager hensyn til artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og den berører følgelig ikke retten til at forhandle, indgå eller håndhæve kollektive aftaler eller til at træffe kollektive foranstaltninger i overensstemmelse med national ret og praksis.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »ubalancer«: enhver tendens, der medfører en makroøkonomisk udvikling, der har en negativ indvirkning på, eller har potentiale til at få en negativ indvirkning på, den rette virkemåde af økonomien i en medlemsstat, i Den Økonomiske og Monetære Union eller i Unionen som helhed

2) »uforholdsmæssigt store ubalancer«: alvorlige ubalancer, herunder ubalancer, der bringer eller risikerer at bringe Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare.

KAPITEL II

OPDAGELSE AF UBALANCER

Artikel 3

Varslingsmekanisme

1. Der udformes en varslingsmekanisme med henblik på at gøre det lettere at opdage og overvåge ubalancer på et tidligt tidspunkt. Kommissionen udarbejder en årlig rapport indeholdende en kvalitativ økonomisk og finansiell vurdering på basis af en resultattavle med et sæt indikatorer, hvis værdier sammenlignes med indikatorernes vejledende grænseværdier, jf. artikel 4. Den årlige rapport offentliggøres sammen med værdierne af indikatorerne i resultattavlen.

2. Den årlige rapport fra Kommissionen skal indeholde en økonomisk og finansiell vurdering, der sætter udviklingen i indikatorerne i det rette perspektiv og om nødvendigt gør brug af andre relevante økonomiske og finansielle indikatorer ved vurderingen af udviklingen af ubalancer. Der må ikke drages konklusioner på grundlag af en rent mekanisk aflæsning af resultattavlens indikatorer. Vurderingen skal tage hensyn til udviklingen af ubalancer i EU og i euroområdet. Det skal også angives i rapporten, om overskridelsen af grænseværdier i en eller flere medlemsstater betyder, at der muligvis er ved at opstå ubalancer. Vurderingen af medlemsstater med store underskud på betalingsbalancen kan være forskellig fra vurderingen af medlemsstater, der har oparbejdet store overskud på betalingsbalancen.

3. Den årlige rapport skal udpege de medlemsstater, som efter Kommissionens vurdering kan være påvirket, eller kan være i risiko for at blive påvirket af ubalancer.

4. Kommissionen fremsender den årlige rapport rettidigt til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

5. Som led i den multilaterale overvågning i overensstemmelse med artikel 121, stk. 3, i TEUF drøfter Rådet Kommissionens årlige rapport og foretager en samlet bedømmelse af den. Eurogruppen drøfter rapporten, for så vidt som den vedrører medlemsstater, der har euroen som valuta.

Artikel 4

Resultattavle

1. Resultattavlen, der består af sættet af indikatorer, anvendes som et redskab, der skal gøre det lettere at opdage og overvåge ubalancer på et tidligt tidspunkt.

⁽¹⁾ Se side 12 i denne EUT.

2. Resultattavlen omfatter et begrænset antal relevante, praktiske, enkle, målbare og tilgængelige makroøkonomiske og makrofinansielle indikatorer for medlemsstaterne. Den muliggør tidlig indkredsning af makroøkonomiske ubalancer, der vokser frem på kort sigt, og ubalancer der opstår som følge af strukturelle og længerevarende tendenser.

3. Resultattavlen omfatter bl.a. indikatorer, der er nyttige til tidlig indkredsning af:

- a) interne ubalancer, herunder dem der opstår som følge af offentlig eller privat gældssætning, udviklingen på finans- og aktivmarkedet, herunder boligmarkedet, udviklingen af kreditstrømmene i den private sektor og ledighedsudviklingen
- b) eksterne ubalancer, herunder dem der kan opstå som følge af udviklingen af medlemsstaternes betalingsbalance og nettoinvesteringer, reale effektive valutakurser, eksportmarkedsandele og ændringer i pris- og omkostningsudviklingen, og ikke-prisbaseret konkurrenceevne, under hensyntagen til de forskellige elementer, der indgår i produktiviteten.

4. Kommissionen tager i sin økonomiske aflæsning af resultattavlen i varslingsmekanismen nøje hensyn til udviklingen i realøkonomien, herunder resultater vedrørende økonomisk vækst, beskæftigelse og arbejdsløshed, nominal og reel konvergens inden og uden for euroområdet, produktivitetsudvikling og hermed forbundne relevante drivkræfter, såsom forskning og udvikling og udenlandsk og indenlandsk investering, såvel som sektormæssige udviklingstendenser, herunder energi, som påvirker BNP og betalingsbalancen.

Resultattavlen består desuden af vejledende grænseværdier for de indikatorer, der skal tjene som varslingsniveauer. Valget af indikatorer og grænseværdier skal bidrage til at fremme konkurrenceevnen i Unionen.

Resultattavlen med indikatorer skal, medmindre det ikke er hensigtsmæssigt, have øvre og nedre varslingsgrænser, som skal være forskellige for medlemsstater henholdsvis i og uden for euroområdet, såfremt særlige træk ved Den Monetære Union og relevante økonomiske omstændigheder begrundet dette. Der skal i forbindelse med opstillingen af resultattavlen også tages hensyn til uensartede økonomiske forhold, herunder indhentningseffekter.

5. Der skal ved udarbejdelsen af indikatorer af betydning for de finansielle markeders stabilitet tages behørigt hensyn til det arbejde, der udføres i Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici. Kommissionen anmoder Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici om at fremlægge sit syn på indikatorudkast, der er relevante for de finansielle markeders stabilitet.

6. Sættet af indikatorer og grænseværdier, der skal indgå i resultattavlen, offentliggøres af Kommissionen.

7. Kommissionen vurderer regelmæssigt resultattavlens hensigtsmæssighed, herunder sammensætningen af indikatorer, de fastsatte grænseværdier og den anvendte metode, og tilpasser eller ændrer den, når det er nødvendigt. Ændringer i den underliggende metode og sammensætningen af resultattavlen samt de tilhørende grænseværdier offentliggøres af Kommissionen.

8. Værdierne for indikatorerne i resultattavlen opdateres mindst én gang årligt af Kommissionen.

Artikel 5

Dybdegående undersøgelse

1. Under behørig hensyntagen til drøftelserne i Rådet og Eurogruppen som omhandlet i artikel 3, stk. 5, eller i tilfælde af en uventet og betydelig økonomisk udvikling, der kræver en hurtig analyse med henblik på denne forordning, gennemfører Kommissionen en dybdegående undersøgelse for hver medlemsstat, som den anser for muligvis at være eller muligvis være i risiko for at være påvirket af ubalancer.

Den dybdegående analyse skal baseres på detaljerede undersøgelser af landespecifikke forhold, herunder de forskellige udgangspositioner i medlemsstaterne, undersøge et bredt udvalg af økonomiske variabler og omfatte anvendelsen af analytiske metoder og kvalitative oplysninger, der er specifikke for hvert enkelt land. Den skal anerkende de nationale særtræk vedrørende relationerne i industrien og arbejdsmarkedsdialogen.

Kommissionen tager endvidere behørigt hensyn til alle andre oplysninger, som efter den pågældende medlemsstats opfattelse er relevante, og som medlemsstaten har meddelt Kommissionen.

Kommissionen gennemfører sin dybdegående undersøgelse i forbindelse med overvågningsmissioner til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med artikel 13.

2. Kommissionens dybdegående undersøgelse skal omfatte en evaluering af, hvorvidt den pågældende medlemsstat har ubalancer, og om disse ubalancer udgør uforholdsmæssigt store ubalancer. Den skal undersøge oprindelsen til de afdækkede ubalancer set på baggrund af de herskende økonomiske forhold, herunder de tætte indbyrdes handelsmæssige og finansielle forbindelser mellem medlemsstaterne og følgevirkningerne af de nationale økonomiske politikker. Den dybdegående undersøgelse skal analysere de relevante udviklingstendenser tilknyttet Unionens strategi for vækst og beskæftigelse. Den skal også overveje relevansen af de økonomiske udviklingstendenser i Unionen og euroområdet som helhed. Den tager især hensyn til følgende:

- a) hvor det er hensigtsmæssigt, Rådets henstillinger eller opfordringer rettet til medlemsstater, som er genstand for undersøgelse, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 121, 126 og 148 i TEUF og i henhold til artikel 6, 7, 8 og 10 i denne forordning

- b) de politiske intentioner i den medlemsstat, der er genstand for undersøgelsen, som afspejlet i nationale reformprogrammer og, hvor det er hensigtsmæssigt, i dens stabilitets- eller konvergensprogram
- c) eventuelle varslinger eller henstillinger fra Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici, som er under behandling eller relevante for den medlemsstat, der er genstand for undersøgelsen. Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici skal overholde sin tavshedspligt.

3. Resultaterne af den dybdegående undersøgelse offentliggøres af Kommissionen, der underretter Rådet og Europa-Parlamentet herom.

Artikel 6

Forebyggende foranstaltninger

1. Hvis Kommissionen på grundlag af den dybdegående undersøgelse, der er omhandlet i artikel 5, finder, at der består ubalancer i en medlemsstat, underretter den Europa-Parlamentet, Rådet og Eurogruppen herom. På grundlag af en henstilling fra Kommissionen kan Rådet rette de nødvendige henstillinger til den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med den procedure, der er fastsat i artikel 121, stk. 2, i TEUF.
2. Rådet underretter Europa-Parlamentet om henstillingen og offentliggør den.
3. Rådets og Kommissionens henstillinger skal i fuldt omfang efterleve artikel 152 i TEUF og tage hensyn til artikel 28 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
4. Rådet gennemgår årligt sin henstilling i forbindelse med Det Europæiske Semester og kan i givet fald tilpasse den i overensstemmelse med stk. 1.

KAPITEL III

PROCEDURE I FORBINDELSE MED UFORHOLDSMÆSSIGT STORE UBALANCER

Artikel 7

Indledning af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer

1. Hvis Kommissionen på grundlag af den dybdegående undersøgelse, der er omhandlet i artikel 5, finder, at der består uforholdsmæssigt store ubalancer i den pågældende medlemsstat, underretter den Europa-Parlamentet, Rådet og Eurogruppen herom.

Kommissionen underretter ligeledes de relevante europæiske tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici. Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici opfordres til at træffe de foranstaltninger, det skønner nødvendige.

2. På grundlag af en henstilling fra Kommissionen kan Rådet i overensstemmelse med artikel 121, stk. 4, i TEUF vedtage en henstilling, hvori det fastslås, at der består en uforholdsmæssigt stor ubalance, og henstille til den pågældende medlemsstat at træffe korrigerende foranstaltninger.

Rådets henstilling skal beskrive karakteren og følgerne af ubalancerne og gøre nærmere rede for de politiske henstillinger, der skal følges, og inden for hvilken frist, den pågældende medlemsstat skal forelægge en korrigerende handlingsplan. Rådet kan som omhandlet i artikel 121, stk. 4, i TEUF offentliggøre sin henstilling.

Artikel 8

Korrigerende handlingsplan

1. Enhver medlemsstat, for hvilken der er indledt en procedure i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer, forelægger en korrigerende handlingsplan for Rådet og Kommissionen, der skal være baseret på Rådets henstilling, jf. artikel 7, stk. 2, og forelægges inden for en frist, som fastsættes i henstillingen. Den korrigerende handlingsplan omfatter de specifikke politiske foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har gennemført eller har til hensigt at gennemføre, og indeholder en tidsplan for gennemførelsen af disse foranstaltninger. Den korrigerende handlingsplan skal tage hensyn til disse politiske foranstaltningers økonomiske og sociale indvirkninger og være i overensstemmelse med de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik og beskæftigelsesretningslinjerne.

2. Inden for to måneder efter forelæggelsen af planen for korrigerende foranstaltninger og på grundlag af en rapport fra Kommissionen vurderer Rådet nævnte plan. Hvis det, på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, anser planen for korrigerende foranstaltninger for at være tilstrækkelig, godkender Rådet planen ved en henstilling, der indeholder en liste over de påkrævede specifikke foranstaltninger og frister, inden for hvilke de skal træffes, samt opstiller en tidsplan for overvågningen under passende hensyntagen til transmissionskanalerne, idet det erkendes, at der kan gå lang tid mellem vedtagelsen af de korrigerende foranstaltninger og den faktiske afhjælpning af ubalancer.

3. Hvis Rådet, på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, ikke anser de foranstaltninger, der er truffet eller planlagt i planen for korrigerende foranstaltninger, eller tidsplanen for deres gennemførelse, for tilstrækkelige, vedtager Rådet en henstilling rettet til medlemsstaten om som hovedregel inden for to måneder at forelægge en ny plan for korrigerende foranstaltninger. Den nye plan for korrigerende foranstaltninger undersøges af Rådet i henhold til den procedure, der er fastlagt i denne artikel.

4. Den korrigerende handlingsplan, Kommissionens rapport og Rådets henstilling, som omhandlet i stk. 2 og 3, offentliggøres.

Artikel 9

Overvågning af korrigerende foranstaltninger

1. Kommissionen overvåger gennemførelsen af den henstilling fra Rådet, der er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 2. Til det formål aflægger medlemsstaten med regelmæssige mellemrum statusrapporter til Rådet og Kommissionen, hvis hyppighed fastlægges af Rådet i den henstilling, der henvises til i artikel 8, stk. 2.

2. Medlemsstaternes statusrapporter offentliggøres af Rådet.

3. Kommissionen kan gennemføre udvidede overvågningsmissioner i den pågældende medlemsstat for at overvåge gennemførelsen af den korregerende handlingsplan, under inddragelse af ECB, hvis disse missioner vedrører medlemsstater, der har euroen som valuta eller deltager i ERM II. Arbejdsmarkedets parter og øvrige nationale interessenhavere skal, hvor det er hensigtsmæssigt, af Kommissionen inddrages i en dialog under disse missioner.

4. I tilfælde af relevante større ændringer i de økonomiske forhold kan Rådet på grundlag af en henstilling fra Kommissionen ændre de henstillinger, der er vedtaget efter artikel 8, stk. 2, i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i samme artikel. Den pågældende medlemsstat opfordres, hvis det er hensigtsmæssigt, af Rådet til at forelægge en revideret plan for korregerende foranstaltninger, som af Rådet vurderes i overensstemmelse med den procedure, der er fastlagt i artikel 8.

Artikel 10

Vurdering af korregerende foranstaltninger

1. På grundlag af en rapport fra Kommissionen vurderer Rådet, om den pågældende medlemsstat har truffet de anbefalede korregerende foranstaltninger i overensstemmelse med henstillingen fra Rådet udstedt efter artikel 8, stk. 2.

2. Kommissionen offentliggør sin rapport.

3. Rådet foretager sin vurdering inden den frist, som Rådet har fastsat i sine henstillinger, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2.

4. Hvis Rådet finder, at medlemsstaten ikke har truffet de anbefalede korregerende foranstaltninger, vedtager det på grundlag af en henstilling fra Kommissionen en afgørelse om manglende efterlevelse sammen med en henstilling, der fastsætter nye frister for gennemførelse af korregerende foranstaltninger. I så fald underretter Rådet Det Europæiske Råd, og offentliggør konklusionerne på de i artikel 9, stk. 3, omtalte overvågningsmissioner.

Kommissionens henstilling om manglende efterlevelse anses for at være vedtaget af Rådet, medmindre dette med kvalificeret flertal beslutter at forkaste henstillingen inden ti dage, efter at Kommissionen har vedtaget den. Den pågældende medlemsstat kan anmode om, at Rådet indkaldes til samling i den nævnte periode for at stemme om afgørelsen.

5. Hvis Rådet på baggrund af Kommissionens rapport, jf. stk. 1, vurderer, at medlemsstaten har truffet de korregerende foranstaltninger, der er henstillet i henhold til artikel 8, stk. 2, anses proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer for at være på rette spor og stilles i bero. Overvågningen fortsætter ikke desto mindre i overensstemmelse med

den tidsplan, der er fastsat i henstillingerne i artikel 8, stk. 2. Rådet offentliggør sin begrundelse for at stille proceduren i bero og for at anerkende de korregerende politiske foranstaltninger, som den pågældende medlemsstat har truffet.

Artikel 11

Afslutning af proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store ubalancer

Rådet ophæver, på grundlag af en henstilling fra Kommissionen, henstillinger udstedt i henhold til artikel 7, 8 og 10, så snart det vurderer, at der ikke længere består uforholdsmæssigt store ubalancer i den pågældende medlemsstat, som nævnt i den henstilling, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2. Rådet fremsætter en offentlig erklæring om dette forhold.

Artikel 12

Afstemning i Rådet

Hvad angår de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 7-11, handler Rådet uden at tage hensyn til stemmen fra det medlem af Rådet, som repræsenterer den pågældende medlemsstat.

KAPITEL IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 13

Overvågningsmissioner

1. Kommissionen sikrer en permanent dialog med medlemsstaternes myndigheder i overensstemmelse med denne forordnings målsætninger. Til dette formål skal Kommissionen navnlig foretage missioner med det formål at vurdere den økonomiske situation i medlemsstaten og indkredse eventuelle risici eller vanskeligheder vedrørende efterlevelsen af denne forordnings formål.

2. Kommissionen kan iværksætte udvidede overvågningsmissioner for medlemsstater, der er genstand for en henstilling vedrørende eksistensen af en uforholdsmæssig stor ubalance i henhold til artikel 7, stk. 2, med henblik på at foretage overvågning på stedet.

3. Hvis den pågældende medlemsstat er en medlemsstat, som har euroen som valuta eller som deltager i ERM II, kan Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, anmode repræsentanter for Den Europæiske Centralbank om at deltage i overvågningsmissioner.

4. Kommissionen skal aflægge rapport til Rådet om resultatet af de i stk. 2 omhandlede missioner og kan, hvis det er hensigtsmæssigt, beslutte at offentliggøre undersøgelsesresultaterne.

5. I forbindelse med tilrettelæggelsen af de i stk. 2 omhandlede missioner forelægger Kommissionen sine foreløbige undersøgelsesresultater for de berørte medlemsstater, således at disse kan fremsætte bemærkninger hertil.

*Artikel 14***Økonomisk dialog**

1. For at forbedre dialogen mellem EU-institutionerne, navnlig Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, og for at sikre større gennemsigtighed og ansvarlighed, kan Europa-Parlamentets kompetente udvalg anmode formanden for Rådet, for Kommissionen og, hvor det er hensigtsmæssigt, for Det Europæiske Råd eller for Eurogruppen om at give møde i udvalget med henblik på at drøfte:

- a) oplysninger fremlagt af Rådet vedrørende de overordnede retningslinjer for den økonomiske politik, jf. artikel 121, stk. 2, i TEUF
 - b) de generelle retningslinjer til medlemsstaterne, som Kommissionen fremlægger ved begyndelsen på den årlige overvågningsrunde
 - c) Det Europæiske Råds konklusioner vedrørende retningerne for de økonomiske politikker inden for rammerne af Det Europæiske Semester
 - d) resultaterne af den multilaterale overvågning, der foretages i medfør af denne forordning
 - e) Det Europæiske Råds konklusioner vedrørende retningen for og resultaterne af den multilaterale overvågning
 - f) en gennemgang af gennemførelsen af den multilaterale overvågning ved afslutningen på Det Europæiske Semester
 - g) henstillingerne vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 2, og artikel 10, stk. 4, i denne forordning.
2. Europa-Parlamentets kompetente udvalg kan give den medlemsstat, der er genstand for en henstilling eller afgørelse

fra Rådet, jf. artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 2, eller artikel 10, stk. 4, mulighed for at deltage i en udveksling af synspunkter.

3. Rådet og Kommissionen underretter regelmæssigt Europa-Parlamentet om resultaterne af anvendelsen af denne forordning.

*Artikel 15***Årlig rapportering**

Kommissionen rapporterer årligt om anvendelsen af denne forordning, herunder om den i artikel 4 omhandlede opdatering af resultattavlen, og fremlægger dets konklusioner for Europa-Parlamentet og Rådet i forbindelse med Det Europæiske Semester.

*Artikel 16***Evalueringer**

1. Senest den 14. december 2014 og derefter hvert femte år evaluerer Kommissionen anvendelsen af denne forordning og offentliggør en rapport herom.

I disse rapporter skal der bl.a. foretages en evaluering af:

- a) Denne forordnings effektivitet
- b) fremskridt med hensyn til at sikre tættere samordning af de økonomiske politikker og varig konvergens inden for rammerne af medlemsstaternes økonomiske resultater i overensstemmelse med TEUF.

Hvor det er hensigtsmæssigt, ledsages rapporterne af forslag til ændring af denne forordning.

2. Kommissionen fremsender de i stk. 1 nævnte rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet.

*Artikel 17***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 16. november 2011.

På Europa-Parlamentets vegne
J. BUZEK
Formand

På Rådets vegne
W. SZCZUKA
Formand